

Nagy-Bocskorok,
Zápoly-utca 1-ös szám,
hová a lap szellemi részét illető
minden közlemény intézendő.
Kiadóhivatal:
Pleita Fer. Pál könyvnyomdája
Nagybecskerek, Zápoly-utca 1.
hová a hirdetések, az előfizet-
ések és a lap szétküldésére ve-
szelendő felajánlások intézendők.
Telefon 21. szám.

TORONTÁL

POLITIKAI NAPILAP.

Feladvó szerkesztő: Dr. Brájer Lajos.

Nagybecskerek, 1898.

XXVII. évfolyam, 259. szám.

Hirdetési tábla:
Egy napra ———— 20 k
Hét napra ———— 100 k
Havonta ———— 2 000 k
Egy évre ———— 20 000 k
— Egyes szám ára 6 kr. —

Hirdetések

a kiadóhivatalban fogadják el
Amennyiben az összes hirdetés-
irodákban.

Hirdetési tábla

— és a napok kivételével

Hétfő, november 14.

Torontálvármegye az obstrukció ellen.

(Rendkívüli közgyűlés.)

Nagybecskerek, november 14.

Torontálvármegye ma egyhangu határozattal csatlakozott a csongrádmegyei felirathoz. Elitelték mi nálunk is azt a parlamenthez nem illő adáz játékot, melybe a képviselőknek néhány nagyhangú tagja belegrasztotta az egész ellenzék, elitelték miként az országban mindenütt s kimondták nagy többséggel, hogy az obstrukció jogosulatlan, mert semmiféle nagy nemzeti érdek nem forog veszedelemben, melyet e veszedelmes eszközzel kellene megvédelmezni.

Annak az egyhangulag hozott határozatnak, melyhez egyaránt hozzájárultak a vármegye legelölkelőbb urai és egyszerű szerény adófizető polgárai, itt nálunk kétszeres sulya és értéke van. Mert egy vármegyében sem él annyi nemzetiség s annyi felekezett, mind itt Torontálban. S igen jól tudjuk, ha politikáról van szó, magyar, német, szerb, román, bolgár, tót, horvát nincs mindig egy nézeten. Ezuttal azonban megegyezett abban valamennyi nemzetiség, hogy azok az állapotok, melyeket a képviselőknek néhány demagogja teremtett, tarthatatlanok s hogy a törvényhatóságoknak nemcsak joguk, de kötelességük is, kifejezést adván az ország közvéleményének, kijelenteni, hogy rosszalják az izgatók szomorú szereplését s hogy arra kéri a parlamentet: akadályozza meg a teljes szólásszabadságot könnyelműen veszélyeztető komédiát, melyet Polónyi és társai tüznek.

Egész Torontálvármegye közönsége, bármily politikai párthoz, bármely nemzetiséghez tartozzék is, egyetért abban, hogy a most folyó obstrukció szégyent hoz a képviselőknek, veszedelmet az országra.

Jelen voltak: Dr. Dellimanics Lajos alispán, Poroszkay Béla főügyész, gróf Karácsonyi Jenő, báró Nikolics Fedor, Tallián Béla, Babics József, Papp Géza, Tellecsky Kristóf, Csávossy Gyula, Csávossy Béla, Csávossy Ignác, gróf Harnoncourt Félix, Rigó István, Filkovich Boldizsár, Szilágyi Albert, Tarnay Ferenc, Vincze-hidy Ernő, Szerényi Ödön, Szepffy Elemér, Hertelendy Ferenc, Dömötör Dezső, Kajtár Jenő, Lowieser Imre, Stassik János, Petrikovich Róbert, ifj. Steinbach Antal, Daniel Ferenc, Fóris József, Gyertyánffy Jenő, Schulpe Vilmos, Geschek János, Reiter Oszkár, ifj. dr. Demkó Pál, Vincze-hidy Izso, Feimer Jakab, Benkovich Mihály, Zeiros Imre, Tallián Emil, Róser Adám, Gyertyánffy László, Daniel Pál, Szerelmy László, Tóssági Andor, Schannen Károly, dr. Pollák Viktor, Zeiros József, Viaszkality Milán, Keresztes Aladár, Predragovits Kristóf, Botka Béla, Vogel Dezső, Rankovits Szvetozár, Kovács Péter, Krstics János, Weisz Isidor, Gyertyánffy Andor, Rankovits István, Szalay József, Dr. Klein Mór, Dus Sándor, Jovánovics György, Dr. Brájer Lajos, Ruzs János, Dr. Kis János, Boróczy Dezső, Meng József, Ensch Mátyás, Bolyanacs Márk, Eiler Péter, Sándor József, Virágh Vilmos, Vécsey Ist., Dr. Mihálovics Ödön, Arcsalfalvy Gyula, Káhn J., Lukács Gy., Fehsz György, Pozsejvic Ist., Filkovich Pál, Jenovay Imre, Bogcha Márton, Napholz Agost., Szepessy Károly, Véghe Károly, dr. Demkó Erdre, dr. Plechl Szilárd, Martin József, Kisfaudi Péter, Kernuch Adolf, Ország

Péter, Szabó Ferencz, Bielek Antal, dr. Sal Ferencz, Hegedüs Kálmán, Samsey Gyula, Urbasich Gáspár, Baaden Károly, Mesterovits István, Winkler Ignác, dr. Grandjean József, Csacskovics Milivoj, Krumenacker Ferencz, Hadfy Döme, Zeiros József, Karácsonyi Andor, Szabó L., Bauer H., Ballán Gy., Faur K., Riesz J., Réczey Gyula, Franz J. L., Schira Károly, Parchetich István, Köhler Ottó, Lowieser Mihály, Menceser Lipót, Kéler Akos, Holländer László, id. Steinbach Antal, Steinitzer Géza, Kuffler Lipót, Zeiros Lajos, dr. Perisios Zoltán, Bielek Mihály, Knesjev Mita, dr. Köhn Bernát, Blaszovátz János, Nikolajevits István, Ányos Lajos, Schindelman Sándor, Palanacs Gyula, Iliejevits István, Ruppenthal Adám.

Rónay Jenő főispán 10 órakor lépett be a zsúfolt terembe, hol lelkes éljenzéssel fogadták. Az elnöki széket elfoglalván, előadja, hogy több bizottsági tag indítványára hívta egybe a mai rendkívüli közgyűlést, mely azonban jogosultságát nemcsak ezen indítványban, hanem más fontos ügyekben is leli. Elnöklő főispán előadja, hogy gróf Bethlen Miklós, a vármegye főjegyzője Hunyadvármegye főispánjának meghívott, hogy az alispán javaslatot tesz, hogy a közgyűlés a holnap Nagy-Kikindán tartandó képviselőtestületi tagválasztáshoz elnököt válasszon s hogy a Baross-szobor leleplezési ünnepélyéhez a vármegye küldöttségét menesszen. Ezeket előadván, üdvözlő a szépszámban megjelent törvényhatósági bizottsági tagokat s a mai rendkívüli közgyűlést megnyitja.

Rigó István tb. főjegyző felolvassa a belügyminiszter leiratát, melyben közli, hogy ő felsége kinevezte gróf Bethlen Miklóst Hunyadvármegye főispánjává. (Éljenzés.) Ezzel kapcsolatosan felolvastott a főjegyző levele, melyben meleg szavakban mond köszönetet a vármegye közönségének eddigi bizalmáért. (Éljenzés.) A miniszteri leirat örvendetes tudomásul szolgál, egyben kimondja a közgyűlés, hogy gróf Bethlen installációján a vármegye küldöttségileg képviselteti magát. A küldöttségbe beválasztottak az alispán elnöklete alatt Tallián Béla és Emil, Schulpe Vilmos, Kayser Lajos, Urbán Péter, Karácsonyi Andor, Botka Béla, Jankó Agost.

A Baross Gábor szobor e hó 20-án tartandó leleplezési ünnepélyén a vármegyét a következő küldöttség fogja képviselni: dr. Dellimanics Lajos elnök, Poroszkay Béla, Tellecsky Kristóf és Papp Géza.

Dr. Dellimanics alispán jelenti, hogy holnap választják Nagy-Kikindán a városi képviselőket, a közgyűlésre háramlik tehát a feladat, hogy elnököt válasszon Indítványozza Jankó Agostot. Egyhangulag elfogadtatott.

Következett a mai közgyűlés legérdekesebb tárgya:

Csongrád vármegye közönségének átirata az országgyűlés nyugodt és normális tárgyalási rendjének helyreállítása tárgyában a képviselőkhez intézett feliratának pártolása iránt.

Az állandó választmány javasolja, hogy a képviselőkhez hasonló szellemű felirat intéztessék.

Hadfy Döme:

Mielőtt elmondanám a szönyegen lévő tárgyra nézve véleményemet és indokolnám szavazatomat, vissza kell térnem a mult időkre és ismételnem azt, a mi mindnyájunk előtt ismeretes, de aminek ismétlése tanulságos.

1848. évi rendi alkotmány volt, 800.000 főnyi nemesi osztály élvezte és gyakorolta az alkotmányadta jogokat, a milliók — misera plebs contribuens — elnevezés alatt jobbágyságból állottak, fizették az adót és adták a katonát, de jogokkal nem bírtak.

A kormányzat a dikasztériumok hatásköréhez tartozott, de a dikasztériumok nem voltak felelősek az országnak és annak folytán merőben sértették az alkotmányt.

A törvényhozást az országgyűlés gyakorolta és abba minden egyes vármegye két-két követet küldött, ellátván ezeket utasítással; a követek tehát a vármegyében uralkodó pártvéleményt képviselték és csak annak érdekében működtek.

Pártokra szakadt mindig a nemesség és az utolsó időben a konzervatív és a szabadelvű párt harcolt egymás ellen és a vármegyékben e két párt zászlaja lengett, a követeknek adott utasítások tehát vagy konzervatívek vagy szabadelvűek voltak.

A mindenkori követválasztásokat a korteskedés előzte meg.

Az intelligens osztályok egymást kapacitáltak és törekedtek többséget szerezni politikai elvüknek, az ugynevezett bocskoros nemességet azonban etetés, itatás és pénzzel hódították. Ezt megtette az egyik párt úgy mint a másik, de egyiknek sem jutott eszébe szemrehányást tenni a másiknak a korteskedés miatt, meghajoltak a többség akarata előtt, fájlalták ugyan a verességet, de abba végre belenyugodtak, nem csépeltek üres szalmát, nem rekrimináltak, de legkevésbé akarták a korteskedés szülte országgyűlést törvénytelennek bélyegezni.

Az 1847/48-iki országgyűlésen a szabadelvű párt volt többségben és győzött, Széchényi, Kossuth, Bathány, Deák és a többi nagyjaink, megalkották a 48-iki törvényeket, lemondottak nemesi kiváltságukról, elvállalták a közös teherviselést, el-törtölték a jobbágyságot, az alkotmány sáncai közé fogadták a lakosság millióit, kimondták a szabadságot, egyenlőséget és testvériséget és a rendi törvényhozás helyébe a népképviselőit helyezték.

Nem lebbentem fel tekintetes bizottság a később történekről a fátyolt, elég annyit konstatálnom, hogy a 48-iki törvények 1867-ik évi nem érvényesültek.

Ekkor lépett elő a haza bölcsse, felvilágosította a királyt, a ki tanácsát elfogadva, megkoronáztatta magát és összehívta a népképviselői országgyűlést.

Harminc év óta gyakoroljuk alkotmányos jogainkat és választjuk képviselőinket és úgy mint a régi időben a nemesek, mi is a rendelkezésünkre álló alkotmányos eszközökkel elveinknek minél több követőt szerezni iparkodunk; — Csak hogy most az ellenzék, ha a választáskor nem győzött, kigyót békát kiált a győztes párt ellen, nem tud meghajolni a többség akarata előtt, nem tud belenyugodni veszteségébe és az országgyűlést törvénytelennek nyilvánítja.

Ez egyébiránt emberi dolog és az ellenzéknek megbocsátható, — mert be kell látnunk, hogy nagy fájdalmat okozhat neki a választók ítélte, és hogy jelenleg egyedüli vigaszát a feljajdulás képezheti.

Polonyiék csak ezeken lovagolnak, gyűlölik a többséget és az ebből kifolyó kormányt és miután így és ez által nem győzhetnek, az obstrukcióhoz folyamodnak, megakasztják az országgyűlés munkásságát, lehetetlenné teszik a törvényhozás üdvös és komoly működését, elfecsérlik a szegény adózóktól kapott fizetésüket és pusztulással fenyegetik legnagyobb kincstünket — magát a parlamentárizmust is.

A ki Polonyiék ténykedését nem rosszalja, a ki közömbösen nézi mint akarják az obstrukciók — (a törpék) — nagyjaink művét semmivé tenni, parlamentárizmusunkat elpusztítani, szabadságunkat önző céljainak alárendelni, az ország anyagi érdekeit kockáztatni — az hazaárulást követ el.

Azt állítják ugyan Polonyiék, hogy a főispánok parancsszava következtében nyilatkoznak a törvényhatóságok, de én részéről biztosíthatom őket, hogy Torontálvármegye közönsége undorral fordul el az obstrukciótól és nem a főispán szavának, hanem saját hazafias meggyőződésének felel meg a mai nyilatkozatával és pártolom egész terjedelmében az indítványt. (Élénk helyeslés.)

Az őszhaju szónok lendületes előadását zajos éljenzéssel fogadták.

Dr. Kiss János, ki ugyan e tárgyban indítványt adott be, kijelenti hogy indítványát visszavonja, miután az állandó választmány javaslata lényegileg ugyanazt tartalmazza.

A közgyűlés ezután lelkes éljenzések közepette egyhanglagon elhatározza, hogy a képviselőházhoz a fentírt ügyben feliratot intéz.

Pécs városának hasonló átírata tudomásul vétetett. Következett a tárgysorozat, melyet olvasóink a hivatalos mellékletben találhatnak.

11 órakor Rónay Jenő főispán, ki a közleg. bizottság ülésén elnökölt, az elnöki széket átengedte dr. Dellimanics alispánnak, ki fél 12 órakor bezárta a rendkívüli közgyűlést.

Az „Alkotmány“ torontáli leleplezése.

Nagybecskerek, nov. 14.

A néppárt hivatalos lapja pénteki számában „egy kortesjegyző bünkrónikájáról“ közöl hosszabb cikket, melyben 8 pontból álló bünkrónikát sorol fel egy torontáli jegyzőről. Igazak-e azok a vádak, melyekkel a jegyzőt illetik, vagy sem, ezt megítélni sem a mi, sem az Alkotmány dolga. Mi csak azért említjük ezt az esetet, hogy kimutassuk, mikép helytelen az az állítás, mintha az alispán vagy a főszolgabíró el akarná tussolni a dolgot. Az alispán nemcsak hogy egyen nem hallgatta a dolgot, hanem ellenkezőleg oly hamar intézkedett ez ügyben, amint csak lehetett. Ime a bizonyítéka:

A feljelentést a vármegyházán október 29-én iktatták és már október 30-án kiment az alispán következő felhívása:

63.870/1898.

Tekintetes főszolgabíró urak

Alibunár.

Tuplicean Todor és társai valószínűleg alibunári lakosoknak Dadićs Alajos alibunári közlegi jegyző ellen irányuló panaszbeadványát hatáskörében való sürgős megvizsgálás céljából jelentésének elvárása mellett kiadom.

Nagybecskerek, október 30.

Dr. Dellimanics,
alispán.

Ennél gyorsabban csak nem intézkedhetett az alispán? De utána jártunk a dolognak s meggyőződünk arról is, hogy ezt az aktát kiadták november 1-én, valamint arról is, hogy november 25-ikére — mint hivatalos nyelven mondják — terminusba van téve, vagyis az alispán addig feltétlenül meg akar győződni az ügy állásáról.

Szinte örülünk, hogy az Alkotmány a fel-

jelentést szóvá tette, mert alkalmunk volt számokkal kimutatni, hogy a vármegyházán nagyon is komolyan veszik az efféle dolgokat is, s éppen Dellimanics Lajos az, kire még ellenségei sem foghatják rá, hogy ne üldözzék a legkönyörtelenségből a korrupciót. Meg vagyunk róla győződve, hogy abban az esetben, ha azok a vádak, melyeket a feljelentők felsorolnak, beigazolást nyernek, a jegyző elveszi méltó büntetését. De előbb hallgassuk meg a jegyzőt is.

Az ügy érdemére nézve megemlítjük, hogy az 1895. számadásra a felülvizsgálat megkezdett s a hiányok az alibunári főbírónak ki lettek adva (21.257. sz. alatt.)

A 96-os számadás szintén felül van vizsgálva és szintén kiadott (29.787. sz. alatt.)

A 97-iki számadásokat még nem vizsgálták meg, de erre a törvény értelmében egy évi ideje van a vármegységnek.

Mindenképp pedig kiütköz, hogy a felettes hatóságot semmiféle mulasztás nem terheli.

Ismét a tornacsarnok.

Edelmann tanár a következő nyilatkozat közlésételére kéri fel lapunkat:

A „Torontál“ Tekintetes Szerkesztőségnek
Helyben.

Kötelességemnek tartom a tornacsarnok ügyében megjelent nov. 12. ki levélnek egyes adatait röviden rektifikálnom.

Az ajánlatok felsorolásából kimaradt Bencze ur ajánlata, melyről ugyanazon jelentésben (3. oldal, fent) az áll, hogy az is elfogadható, csak ne maga készítse a szereket, a mint azt igéri, de hozza — mint a többiek is — valamely tornaszergyártótól. Tehát valóban mind a négy ajánlat ajánlásáról van szó, mint azt okt. 31-én én írtam s nem egy ajánlat pártfogásáról, mint azt október 28-án Weiss Gyula ur írta.

Több összefüggést okt. 31-iki cikkem s a nov. 12-iki levél közt nem talállok. A többivel a levélről „nem óhajtok foglalkozni.“

Az előhozott mindenféle új dologra csak röviden közlöm a tényeket:

Hogy a vasszerkezet faszzerkezettel szemben majdnem pusztíthatatlan, talán mégsem meleg ajánlás? Egyszerű tapasztalati tény!

A 300 frtot a közgyűlés nem butorságra, de kifejezetten díszítésekre szavazta meg. Hallották mindannyian, kik ott voltak.

A csarnok nem adatott át „az utolsó szeg“ -ig készen a főgymn. igazgatóságnak, hanem Weiss Gyula urnak azon ígéretével, hogy a felig kész szerek helybéli asztalos által végleg el fognak készíttetni s a meg nem felelők megfelelőekkel póltatni. Átvételt pedig, mert a tanítás érdeke kívánta, hogy mielőbb átvétesse. Az adott ígéret különben még ma is csak ígéret.

A város semminemű 1000 frtot meg nem takarított, de károsodott minőség, mennyiség és ár dolgában. Október 29. cikkem adatai eléggé mutatják.

A felhozott márc. 28-ki ajánlatom tárgya, hogy a csarnokot a városnak 2000 frtot házilag teljesen berendezhetem. Erre hivatalosan felszólítottam, hogy készséggel mennek ebbe bele, de mitesszem ki részletesen, mi minden állítható elő e 2000 frtot. Erre adtam be feleletül az 1—116 tételből álló költségvetésemet. Ezt az árat elhagyásával Weiss Gyula ur az Oberolly cégnek küldötte be. En e tényből látva (mert értesítést még sem kaptam), hogy a házi berendezés nem kell, május 28-án visszaléptem. Juhusban láttam Oberolly költségvetését, melyben az 1—116 tételért 3528 frtot kívánt. E 2000 és 3528 frt szembeállításánál elég bizonyított, hogy semminemű okom nem lehet önként visszavett ajánlatom nem valószínűsítés zokon vennem. De mért kell ezt előbb elferdíteni, mikor magát a száraz tényeket lehet közölni?

A felhozott aug. 11-iki ajánlatom 2000 frtot szinte lehetetlen előnyöket nyújt, pld. anyagi felelősséget „végeavégig“ minden általam személyesen a forráznál bevásárolt szerért stb s azért adatott be, mert feltétlenül tudtam, s ezt a beadás előtt többeknek meg is mondtam, hogy semmi szin alatt nem fog elfogadtatni. A szinleges okokat a nov. 12-iki levél a városi tanácsra hárítja, én meg az előttem fekvő végzésből azt olvasom, hogy a városi tanács az okokat kellő helyükre hárítja, mert kifejezetten a személy megjelölésével a végzésbe vétette: „... miután a városi mérnököknek véleménye szerint a helybéli iparosok által szállítandó tornaszerek megfelelő minősége és anyaga felett aggályai vannak“ stb. stb.; „... szakértőre van szükség“ stb. stb. (a fenti mérnökök); „... Oberolly ajánlatának elfogadását javaslja“ stb. stb. (a fenti mérnök.) Az egész 12 soros szövegben sehol városi tanács, de városi mérnök áll.

De mért kell, ha már idézzük, épen a lényegest kihagyni s a többbit hamisan idézni?

Hogy az e végzésében felhozott 3 érv hamis, látható abból: én az ajánlatban nem helyben készült tornaszerekről szólok, tehát az aggály felesleges; az átvételnél Weiss Gyula ur szakértői kifogásaira nem hallgatott s azokat jegyzőkönyvbe nem vétette, tehát résm mint szakemberre épen semmi szükségem sem volt; végül nemcsak Oberolly, de minden tornatanár és tornatanár oklevelénél fogva ipso facto a ministerium által elismert szakember.

E második ajánlat célját Weiss Gyula ur nem tudta s — bár ugyancsak nem csi áltam titkot belőle, még sem hallotta. Az ajánlat célja volt a már meglevő bizonyítékokhoz új bizonyítékokat gyűjteni, hogy mindennemű ajánlat elvetették s az Oberolly-féle ügylet fog keresztülvitetni. Hogy ehhez a majdnem „beugratáshoz“ nyugtam, arra nagy melegségem van. Akkor tettem, mikor láttam, hogy hiába nógatom a feleket, hogy a megrendelést írott szerződésbe foglalják. E helyett maradt egy értéktelen magán gyűlés Oberolly ur kezétől írva és Weiss Gyula ur kezétől tentával javítgatva, itt-ott áthúzó és semmi másnak kezétől ellen nem jegyezte. S ime az írott jegyzék beosztása és árajegyzésen eltérők a gymn. igazgatóságnak átadott leltár beosztásától és áraitól.

Enyiben áll a második ajánlatom története.

Azt hiszem, hogy a tegnap esti levélben felhozott új dolgokat ismét már volt előhozni. Nem lett volna alkalom a rájuk vonatkozó adatokat közölni. S én ez alkalmat bizony nem keresem.

Métségemül, hogy a tegnap esti levélre, mely csak „mulatságos kijelentéseknek“ minősíti az általam közölt aktakon alapuló elszámoltó tényeket, mégis felelek, — szorgalmam az, hogy nem a levélre felelek: A n. é. közönséggel tudatom ismét a levelet illusztráló száraz adatokat. Ezentúl ezt sem teszem, de továbbra is minden érdeklődőnek, ki a levelet adatait bonygatni nem akarja, szívesen rendelkezésre adom az idevágó másolatokat és feljegyzéseket.

Maradtam kiváló tisztelettel

Edelmann Ottó,
főgymn. okt. r. tanár és
főgymn. okt. tornatanár.

HIREK.

Tájékoztató.

November 23. Városi közgyűlés.

November 23. A Szécsány-alibunári vonal megnyitása.

November 27. A nemz. szövetség megalakulása N.-Kikindán.

A villamos világítással ellátott gőzfürdő reggeli 6 órától nyitva van; hőgylek részére kedden és pénteken d. u. 5 óráig; ugyanazon napokon 6-tól 8 óráig urak részére.

— **A honvédség köréből.** Karstenfalsi és hegyaljai Pacor Vilmos tőbornok, II. honvéd kerületi parancsnok, segédtitjével, Daempff Henrik vezérkari őrnagy kíséretében ma délután Nagybecskerekre érkeztek a helybéli honvédszázalaj felett szemlét tartani.

— **Török-Becse kegyelme.** Gróf Bethlen Józsefné, szül. Sissány Erzsébet, a szegények mindenkorai istápolója, a ki távolból sem feledkezett meg nyomorban sanylódó embertársairól s minden évben, úgy még csak tavaly is, ruhát küldött a törökbecsei szegény iskolás gyermekek részére, f. hó 2-án történt elhalálása általános és mély részvételt keltett Török-Becsen. A boldog emlékeztető grófné különösen azt állítja is, hogy egykori lakóhelyén nagy mértékben hozzájárult egy jelenleg már virágzó kisdudóv-intézet létesítéséhez s így méltán nevezhető az intézet megalapítójának, soha el nem hervadó érdemeket szerzett magának. A hálás törökbecsei közs. iskolaszék a nemes grófnét annak idején a kisdudóv védnökségének elfogadására felkérve, életnagyságu arcképét elkészíttette és azt 1886-ban április hó 26-án ünnepélyesen leplezte. Török-Becse képviselőtestülete a halálhír vétele után nyomban részvét-táviratot intézett a mélyen sujtott családhoz s a haláleset fölötti igaz fájdalomnak jegyzőkönyvileg adott kifejezést. Egyben elhatározta, hogy részvét-iratot moneszt a grófi családhoz és koszorút küld a felejtetlen halott sírjára. Miként azt a közlegi képviselőtestület által külön kiadott gyászjelentés jelezte, az áldottlelkű grófnéért november 12-én evangélistaszentéletet tartottak a törökbecsei ág. hitv. gyámszékben templomban, a hol gróf Bethlen István és gróf Bethlen Miklósné, hunyadmegyei főispánné személyében

a család is képviselve volt. A rokonság részéről ott láttuk még Rohonczy Gedeon országgyűlési képviselőt, Rohonczy Gedeonnét és Urbán Istvánnét. Megjelentek az istentiszteleten: Török-Becse község képviselőtestülete, előjárósága, iskolaszéke, tanítótestülete és nagyszámu gyászoló közönség. Az oltári szolgálatot Verbász község meg lelkésze végezte, a gyászbeszédet pedig fia, Róth Béla törökbecsei ev. lelkész tartotta, oly meghatóan esetenve az elhunyt grófné honleányi, családanyai és keresztanyai értékét, hogy könnyekre indította az összes jelenlevőket. A templomban el volt helyezve a község gyönyörű koszorúja, fekete bársonyszalagján ezzel a felirattal: „Gróf Bathien Józsefné, községünk felejtetlen jótévedőjének mély fájdalommal Török-Becse hálás közönsége.“ A koszorú még azon a napon Kolozvára küldetett a megboldogult sírhalmára. Áldás legyen emlékének! Nyugodjék békében!

— Polgármesterválság Nagyikindán
Nagyikinda nem szerb ajku polgárai párttá szervezkedtek s a „városi haladó-párt“ címet vették fel. A párt első akciója, mint a „T. K.“ írja, az volna, hogy a küszöbön levő városi képviselők választásánál minél nagyobb számu nem szerb képviselőt vigyen be a torony alá. Abban a nézetben, hogy a választandó képviselők közt legalább husz illeti meg a nem szerb elemet, az ujonnan alakult pártnak egy küldöttsége jelent meg Jan kó Ágost vezérlete alatt a polgármester előtt, azzal a kívánsággal, hogy mint a szerbség nagy többségének vezére, ezen husz nem szerb képviselőtestületi tag megválasztásához pártjának hozzájárulását vigye keresztül és biztosítsa. Erre azonban a polgármester nem vállalkozhatott, azt azonban kijelentette, hogy 15, a haladó-párt által kijelölendő képviselő megválasztását a maga pártja részéről biztosítja abban az esetben, ha a haladó-párt az ő pártját szintén támogatja. Ezzel a haladó-párt nem elégetett meg és elhatározta, hogy a választásoknál az egész vonalon felveszi a harcot a szerbek ellen. A haladó-párt akciója a két szerb párt reakcióját idézte fel, melyek táborában a gyűlésezések és értekezletek egymást érik. Minden jel azt mutatja, hogy egy nemzetiségi harcra van kilátásunk, mely arra az elhatározásra bírta a polgármestert, hogy a lemondás gondolatával komolyan foglalkozzék abban az esetben, ha a nemzetiségi háborúság csakugyan kitörne.

— Zombolya és Uj-Zombolya. A m. kir. kereskedelemügyi miniszter megadta az engedélyt a keskenyvágányu vasutnak Uj-Zombolya állomástól Zombolya M. A. V. állomásig való kiépítésére. Az építési tőkét 20.800 forintban állapította meg, fedezetét pedig a tartalékállapból engedélyezte.

— Tanítóválasztás. Csösztelek községe legközelebb új tanítói állást rendeztesített. Az új állást a község iskolaszéke a héten töltötte be Foris József, járási főszolgabíró előktele alatt. Egy hangulag Bäuerle János választotta meg tanítónak.

— Bejelentőhivatal Nagybecskerekén.
Dr. Grandjean József polgármester érdekes átiratot intézett Reitter Oszkár rendőrkapitányhoz. Egy felette fontos ügyről van benne szó, a melynek hiányát nagyon is megéreztek addig Becskerekén, a hol az idegen forgalom ugyancsak jelentékeny. A polgármester azért több város mintájára bejelentőhivatalt akar nálunk is szervezni. Volt már erről régebben szó, de akkor azért nem létesült, mivel a város a vele járó szervezet költségeit nem bírta volna elviselni. Igaz ugyan, hogy a város most van legkevésbé abban a helyzetben, hogy újabb kiadásokkal súlyosbítsa állapotát, de azért egy város ambícióját mindig képezheti az, hogy a kor kívánalmainak eleget tegyen, habár szerény körülmények között is. A polgármester terve szerint a bejelentések a rendőrkapitányságon történnek s mivel a rendőrségi személyzet és fogalmazói ezek ezt a dolgot is elvégezhetné minden nagyobb megerőltetés nélkül, — dr. Grandjean felhívta a főkapitányt, hogy tegye az ügyet tanulmány tárgyává s nyilatkozzék asiránt, hogy lehetséges-e a mostani erők intenzívebb felhasználása mellett a bejelentőhivatal létesítése Nagybecskerekén.

— Kömüvesek szerencsétlensége. Óriási szerencsétlenség történt ma délután a Hiller-féle épülőfélben levő szeszgyárnál. A munka megkezdésekor ugyanis másodemeletről magasságból egy korhadt deszka eltörése folytán leesett hat ember s ezek közül Jung Péter szörnyet halt, Palatinus Róza, Balogh Mari, Kosztics Julia és Krpatics Mihály pedig jelenleg haldokolnak. Horváth Teréz, ki a legmagasabb helyről bukott le, csodálatosképpen könnyebb sérülések árán menekedett meg a biztos haláltól. A szerencsétlenség színhelyén rögtön megjelent Ilinczky Mihály vizsgálóbíró dr. Magyar Károly fogházorvossal s jegyzőkönyvet vett fel az esetről. Orvosi vélemény szerint Horváth Teréz kivételével a többi áldozat nem éri meg a reggelt. Az építési munkálatokat Leth Fülöp vállalkozó vezette, kit a vizsgálóbíró elvitt magával kihallgatás végett.

— Ingyenes magyar tanfolyam felnőttek számára. „A torontálmezei magyar közművelődési egyesület“ f. évi december hó 1-én ingyenes esti tanfolyamot nyit meg felnőttek számára, mely 1899-ik évi március hó végeig, azaz 4 hónapig fog tartani. E tanfolyamban, eltérőleg az eddigi szokástól, nemcsak a magyar beszéd, hanem írás, olvasás, a gyakorlati életből vett számolás is fog gyakoroltatni, sőt a magyar történelem és polgári jogok s kötelességek köréből is tartatnak előadások. A tanfolyamban részt vehet minden nagybecskereki lakos, ki már elmult 15 éves. Felhívjuk tehát mindazokat, kik e tanfolyamban részt akarnak venni, hogy az egyesület titkára, Rádi Ferencz községi iskolai tanítónál, ki a községi iskolaezület emeletén levő 5 ik számu tantermében, vagy a könyvtárban találhatók, napenkint reggel 8 tól 12-ig és délután 2 től 7-ig, jelentkezzenek beiratkozásra végett. A tanítás heti 4 órában esti 6 órától kezdve tartik. A jelentkezők számától tétetik függővé, vajjon egy, vagy több osztályban fognak-e a résztvevők oktatásban részesülni. Az idén tehát az egyesület alkalmat nyújt mindenkinek, hogy egy magyar beszédben, mint a gyakorlati életben szükséges tudnivalókban teljesen ingyen gyakorolhassa magát, miért is városunk lakosait e tanfolyamba való beiratkozásra felhívja az egyesület igazgatósága.

— Gyilkosság az alma miatt. Kovács János T. Várárhelyen vígan mulatott a Vígkai kocsamájában. Időközben két román is bevetődött oda inni és pihenni. Szekerek almával megrakottan kün álltak a kocsmá előtt. Kovács előlindult kezdett velők, később pedig az almászekereket kezdte megvámolni, miből civódás, verekedés, végül pedig rettenetes gyilkosság keletkezett. A két oláh ember borzasztóan agyafőbe verve maradt a csata színhelyén s egyik élettelenül halva terült el szekere mellett, de súlyos sérüléseket szenvedett a gyilkosság szomorú hőse is, ki súlyos betegen fekszik lakásán.

— Legelősből utazás Bécs és Fiume között. A m. kir. államvasutak igazgatóságától vett értesítés szerint a fiumei forgalom emelése, illetve az Abbaziába, Lussia piccolo és Cirkvenica, üdülőhelyekre továbbá a dalmát partvidékre, valamint Olaszországba való utazások megkönnyebbitése céljából Bécsből Fiuméba és viszont Budapestén át igen mérsékelt áru menetjegyek adtak ki és pedig az I. osztályban 36.70, a II. osztályban 24.40 és a III. osztályban 11.80 koronáért. Ezen menetjegyek, melyekből az I. és II. osztálynak a gyorsvonatok használatára is jogosítanak, 8 napig érvényesek és azokkal ezen időtartamon belül az utazás Budapestén látározás mellett megzakitható. Ugy Bécs és Budapest, mint Budapest és Fiume között háló és étkező kocsik közlekednek, továbbá Fiuméből a dalmát vidékre a közlekedést a magyar horvát hajózási társaság kényelmesebb hajói, Fiuméből-Velencébe és Anconába pedig az Impresa Fiume-Venezia legnagyobb kényelemmel berendezett termes gőzhajói igen olcsó viteldíjak mellett közvetítik.

— A Horgony-Pain Expeller igazi, népszerű háziszerré lett, mely számos családban már több mint 27 év óta mindig készletben van. Hátfájásnál, csipfájásnál, fejfájásnál, közvérseny-nél, csuszál stb.-nél a Horgony Pain Expellerrel való bedörzsölések mindig fájdalomcsillapítóhatásuaknak bizonyultak, sőt járványkórúknál, minő: a kolera, hanyóhasfolyás, az altestnek Pain Expellerrel való bedörzsölése mindig igen hasznosnak bizonyult. Ezen kitűnő háziszerré jó eredmény-

nyel használtatott bedörzsölésként az influenza ellen is és 40 kr., 70 kr. és 1 frt üvegenkénti árban a legtöbb gyógyszerárban készletben van, hanem bevásárlás alkalmával mindig határozottan: mint „Richter féle Horgony-Pain-Expeller“ vagy „Richter féle Horgony-Liniment“ kérandó és a „Horgony“ védjegyre kérünk figyelni.

Színház és irodalom.

— A gésák. Az idei szezon szenzációja tegnapielőtti zajlott le. Kíváncsian várták nálunk is, mint mindenütt, vajjon mit jelent az az idegen hangzású név „gésák“ s mi is lehet az a teaház. Szombaton megtudták a kíváncsiak mindketőt s egy vettük észre, hogy a magyar közönség épügy rajong a teaházért, akárcsak a — kávéházért.

Hogy tulajdonképp mik azok a gésák? Hát azok a kedves, sráncos leánykák, kik Kínában a teaházakban a vendégeket, különösen a finom vendégeket énekkel és táncsal mulattatják. Ery ilyen teaházban találjuk Mimosát (Galyassi Paula) ki legnagyobb mulattatásunkra éppen csökleckét vesz egy angol tengerészisztánél (Környei) Igen forróan csöklekőznek (ezt a jelenetet játsszák nálunk legjobban), úgy hogy a néző azt hiszi, ez a kettő örülten szerelmes egymásba. Pedig nem úgy van, mert Mimosa Katanat (B. Szabó József) szereti Furesa szive és szokása van ám ezeknek a kínai lányoknak. A tengerészisztának azonban menyasszonya van s a bájos Molly (Pálfi Nina) meglopi a hűtlent, miközben az Mimosának udvarol. Boszut áll rajta. A fő főrendőr (Szalóki) észrevette, hogy angolok udvarolnak a gésáknak s e felett való haragjában ellicitáltatja az egész teaházat. Amde akkorra Molly is felöltözött gésának, s is megveszik 1000 dollárért s ugyancsak bajba kerül, mert a gazdája nem hagyja a jussát. Magától értetődik, hogy a völégénynek sikerül minden bajt elhárítani s a darab végén s boldog mátkapár hazasiet Angliába, a pap elé.

Ehhez a mulatságos szöveghez, melyet számos kitűnő epizód fűszerez, Sidney irt olyan dallamos, fülbemászó zenét, semlyent a Mikadó óta nem hallottunk.

A darab előadása a szereplőkre óriási feladatot ró. Színészeknek, énekeseknek és táncosoknak kell lenniök. Annál szivesebben ismerjük el, hogy Deák társulata kitűnő előadásban mutatta be a nehéz darabot. A díszletek meglepően csinosak, az egész rendezés kifogástalanul gondos, az egyes szereplők pedig mind, de mind elkévték, hogy a darabot diadalra vigyék, ami sikerült is, amennyiben úgy az első, mint a második előadás zsúfolt ház előtt ment végbe.

Legnagyobb sikere Galyassi Paulának volt. Diszkrétül, finoman, kifogásolnivalóan játszott a nehéz farszató szerepet, kellemes kis hangján igen kedvesen énekelte el egyes számait s meglepő ügyesen járta a kínai táncokat. Kapott is tapsot bőven, amelyből kijutott ügyes partnerének, Környeinnek is, ki nagyon szépen énekelte s elég ügyesen játszott a tengerésziszt szerepét. Legzajosabb hatása az csök-duettnek volt, melyet lelkes tapsal megújratott a hallgatóság. Pálfi Ninának jutott Molly kevésbé hálás szerepe, de szép énekével és különösen graciosus táncával s is ismételtén zajos tapsokra ragadta a közönséget. Deák Péter és Szalóki jó humorral játszották a teaháztulajdonost és a főrendőrt, B. Szabó József pedig rezignációval törődött az angol katona igénytelen szerepébe. A darabban különben — s ez dicséretükre legyen mondva — a társulat összes tagjai működtek közre s valamennyien azon iparkodtak, hogy az előadást minél sikerültebbé tegyék.

A közönség igen kedvezően fogadta a darabot, sokat tapsolt az egyes szereplőknek, Deák Péter pedig két télt hátra tekinthet vissza.

— Az Üstökös. A legrégebb magyar éleclapot, az „Üstökös“-t, az igazi magyar humor egyetlen képviselőjét, melegen ajánljuk mindenkinek. Minden párttól független politikai szatirja, karrikaturái, krónikái adomái stb. méltán az első helyet biztosítják neki a magyar éleclap-irodalomban. Előfizetési ára negyedévre 2 frt, mely egyeztetlen az „Üstökös“-nek Budapestben címzendő.

Táviratok.

Országgyűlés.

(A képviselőház ülése november 14-én.)

Budapest, nov. 14. (A „Torontál” eredeti távirata.) A mai ülésben folytatták a napirendvitát. Az ellenzék köréből Mihályi Péter (nemzeti párti), Jagics József (nemzeti párti), Kalocsay Alán (pártonkívüli) és Hódossy Imre mondtak hosszú beszédeket, melyekre Szentpály Ernő felelt tárgyilagos és nagy tetszéssel fogadott beszédben.

A Dreyfus — meghalt (?)

Budapest, nov. 14. (A „Torontál” ered. távirata.) Párisból telegrafálják: A Havas ügynökség jelentése szerint ezen iroda ma Solmarból „Weil” aláírással táviratot kapott, melyben Dreyfus halálát tudatják. Dreyfus apósa ezzel szemben kijelenti, hogy tekintettel a gyarmattügyi miniszteriumból kapott megnyugtató hírekre, nem hisz a halálhírben. A Havas ügynökség a hirhez megjegyzi, hogy sol mari állandó tudósítójukat nem hívják Weilnek.

A tőzsdéről.

Budapest, nov. 14. (A nagybecskereki Lloyd-társulat távirata.) Buzában a kínálat és vételkedv egyaránt kedvező; forgalom 40.000 mm. Az árak csendesek és tartósak. Kötetett:

Buza márciusra	9-68—9-69
Tengeri novemberre	4-67—4-69
Zab 1899 márciusra	5-97—5-99
Repce	12-60—12-70

Városi színház.

Nagybecskerek, hétfőn, 1898. nov. 14-én:

Hevessl Gábor jutalomjátékául

Örült vagy szent?

Dráma 3 felv. Irta: Echegarai. Fordította: Dr. Szalay Emil.

Személyek:

Don Lorensó de Avendanó	Hevessl Gábor
Angela, neje	Bátosiné
Inés, leánya	Dulics Mariika
Almonte, hercegné	Fehér Laura
Ednarda, fia	Bátosy Endre
Juana	Csetényi Juliska
Don Tomas, orvos	Német János
Bernudes, orvos	Pálfi
Branlio	Tordai Károly
Bemité	Izsó Zoltán
Szolga, Don Lorensónál	Losonczy Gábor

Kendete pont $\frac{1}{8}$ óraker, vége $\frac{1}{4}$ óraker.

Holnap kedden:

Hoffmann meséi.

Opera.

VASUT-ÜGYEK.

A magy. kir. államvasutak podgyász díjszabásának részbeni felemelése.

Lapunknak folyó hó 9-én megjelent számában már közöltük, hogy a m. kir. államvasutak podgyász díjtételei jövő évi január hó 1-ével a 200 kilométernél nagyobb távolságokra fel fognak emelteni. A közönség tájékoztatása végett a következőkben most számszerűen ismertetjük a beálló változásokat, előre becsátván, hogy a jelenlegi díjszabás szerint a podgyász-viteldíjak a következők:

Távolság kilométerekben	1-50 kg.	51-100 kg.	100 kgon túl
1-55	25 kr.	50 kr.	1 frt
56-100	50 kr.	1 frt	2 frt
101 en túl	1 frt	2 frt	4 frt

Mint hogy pedig a podgyász a magy. kir. államvasutak vonalain, kivált Magyarországon átmenő forgalmakban p. o. Marchegg-től—Predeálig vagy a gáncországi határállomásoktól Fiumeig stb. még 1000 km.-nél is nagyobb távolságra szállítandó, világos, hogy a fenti díjtételek oly csekélyek, hogy azok a vasut ön költségeit sok esetben nem fedezik.

Fizetendő ugyanis most p. o. egy Párisból Bukareatig (2587 km.) szállítandó 70 kg. podgyász-

darab után jelenleg 53-26 frank, mely összegből a magy. kir. államvasutaknak L/m. Bruck predeáli 980 km. hosszú, tehát az egész távolságnak több mint harmadrészét kitevő vonalára csak 8 frank 40 cts, azaz kerekesszámban 4 frt esik, holott hasonló távolságra p. o. a csász. kir. osztrák államvasutakon szállítandó ily podgyász darabért 13-72 forint, tehát több mint háromszor annyi fizetendő.

Lemberg-ből—Fiumeig (1200 kilométer) szállítandó 50 kgos podgyász-darabért fizetendő ma összesen 2-60 forint, melyből a Lemberg-határszéli 160 kilométerre a csász. kir. osztrák államvasutak javára 1-60 forint, a magyar határtól—Fiumeig terjedő 1040 kilométer hosszú magy. kir. államvasuti vonalra pedig csak 1 forint esik!

Világos továbbá, hogy ily podgyász-díjtételek mellett nagyon csábító a vasutnak további károsodására uti podgyászt nem képező kereskedelmi árukat, kivált nagyobb távolságokra podgyász gyanánt feladni, fenti díjtáblázat szerint ugyanis fizetendő jelenleg egy 50 kg. sulyu podgyászért p. o. Kolozsvárról Budapestre (400 km.) személy, vagy gyorsvonaton való szállítás mellett 1 frt; hasonló sulyu gyorsáru után pedig 2 frt 33 kr. és még közönséges teheráruért is 1 frt 28 kr, míg másrészt egy hasonló sulyu podgyász-darabért ezen távolságra valamely osztrák vagy más külföldi vasuton 4 frt fizetendő.

Az ilyen anomáliák tehát okvetlenül megszüntetendők, illetve a viteldíjak legalább nagyobb távolságokra felemelendők voltak, minélfogva a jövőre nézve a következő díjtételek lettek megállapítva:

Vonalszakasz	Szállítási díj forintban darabonként		
	1-50 kg.	51-100 kg.	100 kgon felül
I. 1-50 km.	0 25	0 50	1 00
II. 51-100 "	0 50	1 00	2 00
III. 101-200 "	1 00	2 00	4 00
IV. 201-300 "	1 50	3 00	6 00
V. 301-450 "	2 00	4 00	8 00
VI. 451-600 "	2 50	5 00	10 00
VII. 601- "	3 00	6 00	12 00

Ezen táblázatból kitűnik, hogy 200 km. ig terjedő távolságig, melyen belül mozog a személyforgalom zöme — lévén az utazások átlagos hossza csak 44 km. — a viteldíjak a hazai, illetve beltárolalom lehető kimelése szempontjából teljesen változatlanul maradnak, a 200 km.-nél nagyobb távolságoknál pedig még mindig jóval olcsóbbak a megállapított viteldíjak, mint bármely osztrák vagy más külföldi vasutnál; p. o. a cs. kir. osztrák államvasutakon egy 40 kg. sulyu podgyászért 400 km. távolságra fizetendő 3 frt 20 kr., a fenti 2 forinttal szemben; egy 80 kg. sulyu darab után pedig 700 km.-nél a cs. kir. osztrák államvasutakon 11 frt 20 kr., nálunk 6 frt.

Hasonló az arány a 100 kg.-nál sulyosabb, egyébiránt csak nagyon ritkán előforduló podgyász daraboknál. E szerint tehát az új podgyász-díjak is nagyobb távolságokra, többnyire csaknem felével alacsonyabbak, mint Ausztriában és külföldön.

Figyelembe veendő továbbá még az is, hogy a szóban levő díjfelemelés a vagyontalan utasokat, kiknek rendszeren sulyosabb podgyászuk nincsen, nem érinti, a vagyonosabb, fűrdőkbe, külföldre s. a. t. utazó közönségtől, főleg pedig a Magyarországon át utazó nemzetközi utasoktól, kik amugy is sónadíjszabásuknak nagy távolságoknál felette olcsó viteldíjait élvezik, méltán meg lehet kívánni, hogy legalább podgyászuk szállításáért fizessenek a magyar vasutaknak a nagy teljesítménynek némileg megfelelő kárpótlást. Méltányos és szükséges ez annál is inkább, minthogy már a helyes állami gazdálkodás szempontjából sem lenne indokolt a podgyász nélkül utazók vagy a vasutat egyáltalában nem használó adófizetők által megfizetendő a vagyonosabb utasok podgyászaiknak csaknem ingyenes szállításának költségét és azt hisszük, hogy a magyar állami vasutaknak annyi fontos közgazdasági hivatásuk van, melyek teljesítése körül áldozatoktól sem szabad visszarisdniok, hogy ott, a hol azt magasabb közgazdasági okok nem indokolják, a teljesítményekért megfelelő kárpótlásra jogos igényt tarthatnak.

Hirdetések.

7205. B. szám. 1898.

976-3.8

Pályázati hirdetmény.

Torontál vármegye bánlakai járás szolgabírósa az üresedésben levő Szécsenfalva községi jegyzői állás betöltésére ezennel pályázatot nyit.

Ezen állás javadalmazása 570 frt évi

fizetés, 45 frt uti, 45 frt napidíj, 53 frt ujonozási, 50 frt 50 kr. fa, 16 frt világítási átalány, 12 hold föld, szabad lakás és kert haszonélvezete, évi 60 frt anyakönyvvezetői tiszteletdíj és a magánmunkálatok után szabályrendeletileg megállapított díjak szedhetése.

Felhivatnak mindazok, a kik ezen állást elnyerni óhajtják, hogy képesítéstük és eddigi működésüket igazoló okmányokkal felszerelt kérvényüket folyó év és hó 28-ig ezen szolgabíróshoz betérjesszék.

Bánlakon, 1898. évi nov. hó 6-án.

Botka,
főszolgabíró.

19.057. szhoz/ki. 1898.

975-3.8

Hirdetmény.

Nagy-Becskek r. t. város tulajdonát képező szőlőtelepen a következő szőlővesszők lesznek ez év őszén eladva, úgy mint:

1. 14.000 drb sima ojtványvessző darabja 6 kr.
2. 5000 drb gyökeres ojtványvessző darabja 8 kr.
3. 16.000 drb gyökeres riparia portalis 1000 drb 13 frt.
4. 80.000 drb I. oszt. sima riparia portalis 1000 drb 6 frt.
5. 35.000 drb II. oszt. sima riparia portalis 1000 drb 4 frtért.

Felkérem mindazokat, kik ezen venyegékből venni szándékoznak, hogy Zachariás József tanácsnok ur irodájában a hivatalos órák alatt jelentkezni sziveskedjenek.

Nagy-Becskekereken, 1898. évi november hó 8-án.

Dr. Grandjean József,
polgármester.

7204. B. szám. 1898.

977-3.8

Pályázati hirdetmény.

Torontál vármegye bánlakai járás szolgabírósa az üresedésben levő Urményház községi jegyzői állás betöltésére ezennel pályázatot nyit.

Ezen állás javadalmazása 723 frt évi fizetés, 45 frt uti, 12 frt világítási átalány, 10 hold föld, szabad lakás és kert haszonélvezete, évi 60 frt anyakönyvvezetői tiszteletdíj és a magánmunkálatok után szabályrendeletileg megállapított díjak szedhetése.

Felhivatnak mindazok, a kik ezen állást elnyerni óhajtják, hogy képesítéstük és eddigi működésüket igazoló okmányokkal felszerelt kérvényüket folyó év és hó 28-ig ezen szolgabíróshoz betérjesszék.

Bánlakon, 1898. évi nov. hó 6-án.

Botka,
főszolgabíró.

Ház bérbeadás, esetleg eladás.

Az uri-utóban fekvő volt Schuwerf-féle, azelőtt Matiegka őrnagy ur által lakott, nagy ndvarban álló fölszintes ház azonnal bérbe adandó vagy előnyös feltételek mellett eladandó.

A főépület 4 lakószobából és a szükséges mellékhelyiségekből áll; a melléképület 2 szobát tartalmaz.

Bővebb felvilágosítást nyújt a tulajdonos.

974-3.1

Torontálmezei takaré- és hitelbank.

Hirdetések

felvételnek

e lap kiadóhivatalában.